

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7199/08

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ס' גובראן

המערער: ינון הרוש
נ ג ד
המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, מיום 19.6.08, בת.פ. 8183/07, שניתן על ידי כבוד השופטת צ' צפת

תאריך הישיבה: ט' בטבת התשס"ט (05.01.09)
בשם המערער: עו"ד ערן צלניקר
בשם המשיבה: עו"ד אוהד גורדון
בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

1. בשעת לילה של אחד מימיו של חודש יוני 2007 נהג המערער ברכב שבבעלותו, אף שמעולם לא החזיק ברישיון נהיגה. המערער לא היה חגור בחגורת בטיחות, ועל כן הורו לו שוטרים לעצור. משעשה זאת ונדרש להציג תעודה מזהה ורישיון נהיגה, הוא פתח במנוסה תוך נסיעה במהירות גבוהה. בעקבות כך התפתח מרדף אחר הרכב הנמלט, במהלכו ביצע המערער עבירות תעבורה רבות שגרמו לסכנה של ממש למשתמשים אחרים בדרך והולכי רגל שלרוע מזלם נקלעו לדרכו. וכך לדוגמה הוא נסע בניגוד לכיוון התנועה; עלה על קטע מרוצף עליו היתה קבוצת נערים שנאלצו לנוס על נפשם; נסע בחלק מן הדרך כשאורות רכבו כבויים; התפרץ לצומת על אף שנסעו בו רכבים אחרים; ולבסוף, עקב המהירות בה נהג הסתחרר רכבו, וניידת משטרה שלא הצליחה לבלום פגעה בו. בגין עובדות אלו, בהן הודה, הרשיע בית המשפט את המערער בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, נסיעה ללא ביטוח וללא רישיון והדחה בחקירה (לאחר שהמערער הורה לנוסע שהיה עמו לשתוק בחקירתו). בגין כל אלה נדון המערער ל-30 חודשי מאסר, 18 חודשים מאסר על-תנאי, פסילת רישיון למשך 5 שנים, וחילוט ערבות להימנע מעבירה עליה חתם בעבר. כמו כן, הופעל מאסר על תנאי בן 8 חודשים שעמד נגדו, מחציתו במצטבר.

2. המערער מבקש כי נקל בעונשו, ולהלן טעמיו: האירוע הסתיים בלא פגיעות ותוצאתו לא היתה חמורה; הוא אדם צעיר וזה מאסרו הראשון; שותפו למעשה נדון לארבעה חודשי מאסר בלבד; לא ניתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות כפי שמצאו ביטוי בתסקירו של שרות המבחן; לא היה מקום להפעיל את המאסר המותנה. לעניין הנסיבות האישיות נטען, כי המערער סבל מילדות קשה ואלומות פיסית, ומאז גיל 11 נאלץ לשוטט ברחובות. אמנם נעשו ניסיונות לשלבו במסגרות שונות, אולם מכולן הוא נפלט עקב אי יכולתו לגייס כוחות לעשות שינוי בחייו. המערער ער לכך ששרות המבחן התקשה לסייע לו נוכח נטייתו להכחשה והעדר תובנה לבעייתיות שבמצבו, אולם הוא סבור כי כיום, חודשים רבים לאחר שהחל לשאת במאסרו, הוא בשל לעשות את השינויים הדרושים כדי לסגל לעצמו אורח חיים שונה.

3. אין בידינו להתערב בעונש. אכן, נסיבות חייו של המערער קשות הן, ואפשר שאותן נסיבות היו הרקע להתנהגות פורצת הגבולות שהפגין באירוע בו עוסק ערעור זה. מנגד, המערער הנו בוגר דיו כדי להבין כי יש לציית לגורמים הממונים על אכיפת החוק, ומקל וחומר שיש להימנע מביצוען של עבירות שאך בדרך נס לא הסתיימו בפגיעות בנפש. המערער נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח, ובמשך שעה ארוכה נסע בפראות ברחובותיה של עיר, תוך שהוא מסכן את כל מי שנקלע בדרכו. על התנהגות מסוג זה היה מצווה בית המשפט המחוזי להגיב ביד קשה, ומותר להניח שלולא גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות המיוחדות, היה העונש המושת על המערער חמור פי כמה נוכח רמת הענישה הנוהגת. כך או כך, המערער נמצא על סף שחרורו מן הכלא (ככל שיוחלט להעניק לו שחרור מוקדם), ולא נותר אלא לקוות כי הוא יסתייע בשירות לשיקום האסיר ובגורמי הטיפול כדי לעלות על דרך הישר.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' בטבת התשס"ט (05.01.09).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט